

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

mm
0 10 20 30 40 50 60 70 80 90
100 90 80 70 60 50 40 30 20 10
0

[Andersen, Ernst Petter]

Folkesang

ved

W. S. W. C. K.

C. Carl den 15des K. Kroning

i Trondhjem

den 5te August 1860.

Mr. L. Dei vill alti klaga aa kya.

Paa dit Hoved man Kronen skal sætte,
Norges Krone af Bjergenes Guld,
Men vor Kjærlighed deri du slette,
Den er stedse ak! stedse Dig huld.

Lad som Symbol beständig den blive
Mellem Dig og vort Fædreneland,
At vi Sjelenes Guld Dig kan give,
Naar Du elßer den fribaarne Månd.

Der er Guld i den nordiske Krone;
Men mer edlere Guld har den Drot,
Som kan Folket med Kongen forføne,
Saa de enes og samførles godt.

V box 30 : 886

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30

0 mm

Folkeaanden sig ryster rundt Jorden,
Frihedssolen frembryder af Sky,
Kaster Lysglimt i Syden og Norden
Og hver Trældoms Uvætte maa fly.

Hadet gjører i trælbundne Rige,
Som en Ild i det vulkanske Bjerg,
Og naar det over Bredden maa stige,
Bordet Uvæters Fætte en Drærg.

Men den oplyste Frihedsmand hæver
Baade sig og sit elskede Land,
Og om Friheden Offringer fræver,
Offrer Han med Bevisthed som Mand.

Og det stærkeste Værn, Du kan have,
Er den Kjærlighed, Folkene har,
Den er bedre end Bolde og Grave,
Og det Værn Dig, o, Konge bevar!

Gid Du Kronen da længe maa bare
(Dette ønsker den nordiske Mand),
Og Du kongelig findet maa være
Mod Dit Folk og vort Hædreneland.

[Andersen, Ernst Petzer]

Eruft.

Brodersfolket.

Mel. Baaren kommer, fugle kvidre.

Svenske Grande man fortæller, at Du er lidt vred
paa os,

Og at Du saa meget heller, at vi krobed end vi bed
Trots;
Men hvad var Dig Borgens mere, for vor Agtelse for
Dig,
Maar vi funne Trælle være, end om vi Dig mer var
lig.

Bedre er en opreist Grande, end en falden Ven i Krig,—
Trofast Sind og aaben Pande, det er hvad vi byde
Dig.
Vil Du ha' det? — her er Haanden, pletsfri Haand,
modtag Du den;
Lad os lyde Broderanden og forenes Ven med Ven.

Men forsøg ei paa at kne Frihedsgnisten i vort Land,
Det er Gnist, som snart bli'r Lue, og den Lue kan bli'
Brand;
Og naar Frihedsflammen brænder, næret ved en paa-
lagt Drang,
Bed man aldrig hvor det ender, — Alt forbrændte
mangen Gang.

Er Du fri i Ord og Sæder, er Du ædel fri i Land,
Du som Grande bedst Dig glæder ved et trofast Bro-
derbaand
Lad saa nogle Væsner sige: "Vi ei else kan igjen".
Det er Logn! — vi aldrig svige den, vi faaret har
til Ven.

Men en Ven ei hin maa kne: Ligeborn de lege bedst;
Vil blot en med Sværdet true, da faar Tilliden sin
Rest.

Nei, lad heller man fortælle, at du „troget ållfar oss“,
At du ei den Dom vil fælde, at vi modta'r Ven med
Trots.
Eruft.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0 mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

Naar Harpen tier ved breden Bord,
da trives ei Samfundets Glede;
thi hører Brodre tre hoie Ord,
som Skjalden til Harpen vil frøde;
og, Nordmand, have I Norge fjær,
af Hjertets Fylde da istemmer her!

Se Granen hisset saa stolt og stjøn
paa Fjeldets den høieste Linde,
hvor modigt kneiser dens Krone gorn,
og ler ad de stormende Vinde! —
Saa stande hver Nordmand med roligt Mod,
om Norge end fræver hans Manddoms Blod!

Se Sarpen skrider med kraftig Tid,
og taaler ei Vaand eller Venke;
som Ingling blusser den Gubbe god;
hans Kraft ei Marhundreder fræne. —
I Kraft saa lue hver Norges Mand
for Fædres elstte og hellige Land.

Se Havet fraader mod Norges Kyst!
Dets Klipper det agter at fælde!
men Klipperne stande Bryst mod Bryst,
og enige trodse dets Vælde. —
Saa Enighed knytte til Norges Sag
hver Nordmand til Norges den sidste Dag!

T r o m s ø.

Tilføjs hos M. Urdal.
Trykt i G. Kjeldsets Offlein.